
Argos NPO Radio 1
1 april 2017

'Hij pakte mijn dinges.'

Hoe een tafeltennistruiner jarenlang zijn gang kon gaan.

Een reportage van Meike van Roosmalen en Kees van den Bosch

*** START TRANSCRIPTIE***

AANKONDIGING

Presentator (Max van Weezel)

Seksueel misbruik in de sport. In de Verenigde Staten en in Engeland maar ook in ons land staat het onderwerp de laatste maanden volop in de belangstelling. Het lijkt op de commotie rond seksueel misbruik in de katholieke kerk een paar jaar geleden. Slachtoffers die pas na jaren met hun verhaal naar buiten durven te komen en een onderzoekscommissie onder leiding van een vooraanstaand politicus, die de zaak moet uitzoeken.

Vandaag een sprekend voorbeeld. Toptafeltennissters die voor het eerst vertellen over hoe zij misbruikt werden door hun coach in de loop van de jaren tachtig, een tuchtrechtelijke veroordeling in de jaren negentig, clubs die van elkaar niet weten wat er gebeurd is, afspraken die worden geschonden en die coach werkt vandaag de dag nog steeds met kleine kinderen.

Meike van Roosmalen zocht het verhaal uit. Dit is haar verslag.

DOCUMENTAIRE

BEGINTUNE

Kopfragment (anoniem slachtoffer)

Hij pakte mijn dinges. Dat is twee keer gebeurd. Als ik mijn slagen niet goed uitvoerde, kwam hij achter of naast mij staan. En dan deed zijn hand tegen mijn kruis.

Kopfragment (Inge)

Er was altijd een soort van grensoverschrijdend gedrag, in het vastpakken, masseren, zowel bij de jongens als de meiden de douche in lopen. En op mijn vijftiende heeft er ook daadwerkelijk seksueel misbruik plaats gevonden.

Kopfragment (Minet Bakker)

Ik denk: eindelijk, eindelijk wordt ie gepakt. Ook al is het twaalf jaar later. Dat maakt niet uit. Het verjaart nooit. Het zal in de rechterlijke zin verjaren, maar voor ons, gevoelsmatig, voor mij niet.

Kopfragment (Marjan Olfers)

Ja, dit is echt wat mij betreft een voorbeeldcasus. Je ziet hier nadrukkelijk dus iemand die zich schuldig maakt aan grensoverschrijdend gedrag. Niet één keer, maar meerder keren. Bij herhaling. En dan zie je dus ook dat het zo zorgelijk is dat ie van de ene club weer naar de andere club gaat.

Voice-over (Kees van den Bosch)

Meer dan veertig jaar werkte hij als tafeltennistrainer. Vandaag vertellen speelsters voor het eerst over hoe hij hen seksueel heeft misbruikt. Ze zijn niet de enige slachtoffers, want de trainer werd zelfs al ooit veroordeeld voor het aanranden van vier andere minderjarigen. En toch werkt hij nog steeds met kinderen bij een sportclub.

Hoe kan dat? Hoe kan het dat het misbruik zo lang door heeft kunnen gaan? Is het terecht dat iemand na zijn straf een tweede kans krijgt? Of is dat een voorbeeld van slap beleid van sportclubs tegen seksueel misbruik?

Argos, over hoe een populaire trainer jarenlang zijn gang kon gaan.

Inge

Dit zijn echt gewoon plakboeken van de club. En dit is de trainer. En dit ben ik.

Interviewer (Meike van Roosmalen)

Lijkt me een hele bijzonder wereld om zo in topsport te spelen.

Inge

Ja, je was echt wel... en wij waren ook extreem... zes dagen in de week, drie uur per dag trainen. Dat is natuurlijk ook voor Nederlandse begrippen echt bizar.

Voice-over

We zitten bij Inge, een stoere vrouw van 47. Ze wil niet dat we haar achternaam noemen. In de jaren tachtig speelde Inge op vrij hoog niveau bij Torenstad, een tafeltennisvereniging in Zutphen. Vanuit het hele land kwamen jonge tafeltennissers om te leren van de trainer van Inge. Die had veel aanzien. Hij was medeoprichter en hoofdtrainer van Torenstad en bracht in die tijd menig talent naar de tafeltennistop. Inge was acht jaar toen ze bij hem begon

Inge

Langzaam, in al die jaren... we voelden wel... er was altijd een soort van grensoverschrijdend gedrag, in het vastpakken, masseren, zowel bij de jongens als de meiden de douche in lopen. En op een gegeven moment ben ik eigenlijk bij hem steeds meer een soort fuik in gelopen. En op mijn vijftiende heeft er ook daadwerkelijk seksueel misbruik plaats gevonden. En dat heeft twee jaar ongeveer geduurd. Dus van mijn vijftiende tot mijn zeventiende.

Voice-over

De trainer was toen veertig. De vijftienjarige Inge sliep regelmatig bij hem. Bij toernooien deelden ze de hotelkamer. Pas jaren later voelt Inge dat het niet klopte wat er gebeurde

Inge

En dat is natuurlijk het verwarrende in het hele verhaal: ik wilde graag bij hem zijn. Omdat je denkt, als kind, dat je verliefd bent. En dat ben je ook, alleen achteraf heb ik zo gevoeld... en als ik er nu aan terug denk, denk ik: gadverdamme. Maar niet op dat moment. Omdat je de aandacht krijgt van iemand die in een machtspositie zit. En dat doet iets met een mens. Dat deed in ieder geval iets met mij.

Minet Bakker

Mijn naam is Minet Bakker. Ik woon in Groningen met mijn partner en twee labradors.

Voice-over

Ook Minet trainde bij Torenstad. In dezelfde tijd als Inge, bij dezelfde trainer. Ze woonde zelfs bij hem in huis, want ze woonde te ver weg om iedere dag op en neer te reizen voor trainingen en toernooien. De trainer ging heel vertrouwelijk met zijn pupillen om.

Minet Bakker

Aan de andere kant vond ik deze trainer wel heel erg op macht gericht. Dus ook tijdens de trainingen vond ik wel dat het heel heftig er aan toe ging. Waarbij hij ook veel fysiek contact met ons zocht. Dat vond ik heel apart. Ik ben door heel veel trainers getraind. Ook door bondstrainers. Dus echt niet alleen door hem als vergelijking. Maar hij zat heel veel aan ons. Dus hij stond heel veel achter je, om een oefening voor te doen of te laten voelen. Maar hij zat ook zo aan je dat ie heel vaak net op delen zat die heel kwetsbaar zijn. Dus hij zat bij je borsten of hij zat teveel bij je dijbeen, bijna tussen je benen, met de handen, om een bepaalde beweging voor te doen, een oefening te doen. Ja, dat vond ik heel raar.

Voice-over

Minet zegt dat het misbruik bij haar nooit verder is gegaan dan ongewenste aanrakingen tijdens de training. Maar ze weet wel dat er meer slachtoffers zijn, die soms ook ernstiger misbruikt zijn.

Minet Bakker

Nou ja, wat me het meest bij is gebleven, het meest pijn heeft gedaan, is toch wel de passieve houding van heel veel ouders. De meeste ouders waren regelmatig op ons trainingscomplex. We hadden een eigen trainingsruimte. En ik kan me niet voorstellen dat je gemist hebt wat daar heeft gespeeld. Op het moment dat wij gingen douchen en ik heb het zelf niet ervaren maar ik was ook niet in die zin interessant want ik was wat ouders dan de gemiddelde pupillen die daar trinden. Maar dat hij altijd naar de kleedkamers ging, naar de douches.. als daar allemaal kinderen aan het douchen waren. Ze hebben ook gezien hoe wij getraind werden. Hoe wij worden vastgepakt. Je had een kantine met een heel groot raam en hele lange zaal, dus ze konden alles zien. Dus ik blijf, echt nu zelfs op mijn 51e, in opperste verbazing over het gedrag van ouders: het lijkt wel of ze echt hebben weggekeken. Of het gewoon niet wilden weten. Want je had echt met een toptrainer van Nederland te maken. En dat lijkt wel belangrijker dan dat je gewoon goed zorgt voor je kinderen.

Interviewer

Je hebt het op een gegeven moment ook gemeld bij de club zelf?

Minet Bakker

Ja. Bij de voorzitter. Want die was er regelmatig. Maar toen werd ik eigenlijk voor gek verklaard. Ja.. ik ben verbijsterd - nog steeds, echt - dat doet mij nog meer pijn soms dan wat hij allemaal heeft uitgespookt, dat er zo weg is gekeken. Dat vind ik echt onbegrijpelijk.

Voice-over

We spreken ook met een oud-bestuurslid van Torenstad. Die wil alleen anoniem reageren. Daarom hebben we iemand anders zijn tekst laten inspreken. De verhalen van Inge en Minet staan volgens dit oud-bestuurslid niet op zichzelf.

Citaat – oud-bestuurslid Torenstad

“Deze trainer vertoonde in de jaren '80 seksueel grensoverschrijdend gedrag met minderjarigen. Hij werd zoenend gezien met Inge toen zij een jaar of dertien, veertien was. Ook liep hij altijd de kleedkamer in als de meisjes aan het douchen waren. En we zagen ook dat hij de spelers in hun kruis en op andere gevoelige plekken aanraakte tijdens de training. Soms gaf hij ook weleens massages aan spelers in de bestuurskamer, die hij dan op slot deed. Daar heb ik wat van gezegd en daarna heeft hij dat ook niet meer gedaan.”

Voice-over

Op initiatief van het bestuur van Torenstad vond er op een gegeven moment een gesprek plaats met ouders over het ongewenste gedrag van de trainer. Het oud-bestuurslid dat we anoniem spreken, vertelt ons dat de meeste ouders het overdreven vonden en ze hadden alle vertrouwen in de trainer. Daarom liep het gesprek op niets uit.

Iets soortgelijks gebeurde ook eind jaren '70 bij een andere Zutphense tafeltennisclub, ZTTC, waar deze trainer toen actief was. Daar vond ook een gesprek met ouders plaats. We spreken een jeugdtrainer en oud-opleidingsfunctionaris bij de Nederlandse tafeltennisbond die bij dat gesprek was. Omdat ook hij anoniem wil blijven, wordt ook zijn tekst voorgelezen:

Citaat – oud-trainer

“Er waren in die tijd, de jaren '70, geruchten rond hem, dat hij vreemd om zou gaan met kinderen. En voor mij was het toen ook wel duidelijk dat het niet helemaal pluis was. En ik heb in mijn hoedanigheid als bondstrainer de ouders daarop gewezen. Die hebben de gesprekken met deze trainer gevoerd en later hebben ze tegen mij gezegd: het is allemaal goed en er is verder niets. Er zijn afspraken gemaakt, maar welke weet ik niet meer precies. Meer werd er niet gedaan. Maar het was toen ook wel een hele andere periode, moet ik zeggen. Seksueel misbruik en grensoverschrijdend gedrag in de sport was toen nog helemaal geen thema.”

Voice-over

Er was, ook in die jaren zeventig, wel degelijk meer aan de hand. Wij weten uit meerdere bronnen van minstens één slachtoffer uit die tijd. Die wil zelf niet met ons spreken, maar via een familielid horen we dat in zijn geval het misbruik verder ging dan alleen ongewenste aanrakingen tijdens de training.

Van de jaren tachtig weten we dus dat er zeker drie slachtoffers zijn, die in meer of mindere mate misbruikt zijn, variërend van ongewenste aanrakingen tot een seksuele relatie. Volgens het oud-bestuurslid van Torenstad, in de jaren tachtig dus, de club waar Inge en Minet trinden, was het wel moeilijk om echt actie te ondernemen.

Citaat – oud-bestuurslid Torenstad

“Als bestuur zagen we wel dat deze trainer de fout in ging, maar het was zo moeilijk om daar wat tegen te doen. Sowieso hebben we hem nooit op heterdaad betrapt. En sommige andere bestuursleden en vooral ouders vonden ook ook dat er helemaal niets aan de hand was. Het was ook een andere tijd toen. Uiteindelijk hebben we deze trainer ontslagen, omdat hij niet meer te vertrouwen was in de buurt van kinderen. En toen hij vertrok ging de helft van onze leden zelfs met hem mee naar een andere club.”

Voice-over

Uiteindelijk wordt de trainer dus ontslagen bij Torenstad. Inge, die vandaag voor het eerst haar verhaal vertelt, heeft intern wel eerder een melding gedaan, bij sportkoepel NOC-NSF. We weten dat naast Inge ook iemand anders ruim tien jaar geleden daar een melding heeft gedaan. Ook deze persoon trainde in den jaren tachtig bij deze trainer. Wat er precies heeft plaatsgevonden wil deze melder niet vertellen. Louter het feit dat wij contact opnemen roept al teveel vervelende herinneringen en emoties op.

Inge

Ik heb ooit met NOC*NSF gekeken of we op een andere manier een klacht konden indienen, maar dat was een ingewikkelde procedure. Daarna heb ik aangifte willen doen bij de politie, maar dat was verjaard. Dus ik heb daar nog wel actie op willen ondernemen en dat heeft zo lang geduurd voordat ik dat gedaan heb omdat ik ook in die dubbelheid zat. En dat merk ik ook als ik met andere mensen praat over dit onderwerp, ook die bij die club hebben gezeten of zo, je gaat het ook een soort bagatelliseren voor jezelf: het viel allemaal wel mee en ik was vijftien. Hij raakte me wel aan en hij liep de douche wel binnen, maar ach. En daarmee ga je het ook voor jezelf goedpraten waardoor de stap naar aangifte een hele ingewikkelde is. Terwijl ik dat eigenlijk veel eerder had moeten doen, maar daar was ik niet sterk genoeg voor.

Voice-over

Beide meldingen bij NOC*NSF leveren niets op. Er gebeurt niks. Na zijn ontslag bij Torenstad maakt de trainer nieuwe slachtoffers.

GELUID AUTO

Verslaggever 1 (Kees van den Bosch)

Goed. We zitten in de auto. Meike, waar gaan we naartoe?

Verslaggever 2 (Meike van Roosmalen)

We zijn onderweg naar Zutphen. Waar onze trainer woont, waar onze uitzending over gaat.

Verslaggever 1

Ja, onderwijl moet je ook op het verkeer letten. Op weg naar Zutphen, op deze mooie zonnige woensdag in maart. Waarom moeten we naar hem toe?

Verslaggever 2

Nou, we vinden het natuurlijk heel belangrijk dat ook zijn kant van het verhaal kan vertellen. Er worden nogal wat beschuldigingen aan zijn adres geuit in onze uitzending. En het is heel erg

belangrijk dat hij daar ook op kan reageren en kan vertellen hoe hij daarin staat en wat zijn ervaringen zijn geweest.

Verslaggever 1

Weet ie dat we komen?

Verslaggever 2

Uhm, nee. We staan dadelijk onverwachts bij hem op de stoep, dus ik vrees dat ie wel een beetje gaat schrikken.

Verslaggever 1

Weet ie wel dat je al - want je bent al maanden met dit onderwerp bezig - weet ie daar iets van?

Verslaggever 2

Dat zou zomaar kunnen. Want ik heb natuurlijk heel veel mensen gebeld, die wat verder van hem af staan maar ook wat dichterbij hem staan. En het zou zomaar kunnen dat iemand hem al heeft gewaarschuwd dat we hier mee bezig zijn. Dus dat zullen we zo horen.

BEGINTUNE NOVA

Fragment Nova – oktober 1997

Goedenavond, dit is Nova. Over het nieuws van vandaag. De Nederlandse Tafeltennisbond heeft een vooraanstaande trainer geschorst die er een gewoonte van maakte tijdens de training zijn pupillen in het kruis te grijpen. Het gaat om jonge kinderen. Maar er zijn volop aanwijzingen dat de man, die al 25 jaar training geeft en vele kampioenen heeft grootgemaakt, een spoor van ellende door de wereld van zijn sport heeft getrokken.

Voice-over

Het tv-programma Nova, oktober 1997. Dit bericht gaat over dezelfde trainer. De trainer blijkt tuchtrechtelijk veroordeeld door de tafeltennisbond omdat hij tijdens de regiotrainingen vier minderjarige spelers, drie jongens van dertien en een meisje van vijftien, ongewenst heeft aangeraakt. We citeren de verklaringen van drie slachtoffers en de vader van het vierde slachtoffer.

Citaat – anoniem slachtoffer 1

“Hij pakte mijn dinges. Dat is twee keer gebeurd. Als ik mijn slagen niet goed uitvoerde, kwam hij achter mij of naast mij staan en deed dan zijn hand tegen mijn kruis.”

Citaat – anoniem slachtoffer 2

“Hij hield mijn rechterhand bij mijn pols vast en met de andere hand hield hij mijn rechterborst vast. Hij bleef hem net zo lang vasthouden als de oefening duurde. Dat deed hij ook bij mijn kruis. Hij hield mijn kutje over de korte broek vast. Hij streefde niet. Hij bleef je vasthouden, totdat je de slag in de gaten had.”

Citaat – anoniem slachtoffer 3

“Ik had het gevoel dat hij daar zijn hand expres neerlegde.”

Citaat – vader anoniem slachtoffer 4

“Mijn zoon heeft verteld dat hij tijdens de selectietraining achter de tafel stond en dat de trainer zei dat hij een verkeerde houding had. De trainer ging dan achter mijn zoon staan en pakte hem met zijn rechterhand in zijn kruis en duwde hem tegen zijn piemel aan achteruit.”

Henny Sackers

Mijn naam is Henny Sackers. Ik ben hoogleraar bij de vaksectie strafrecht aan de Radboud Universiteit Nijmegen. En één van mijn nevenfuncties is dat ik als tuchtrechter actief ben bij de Nederlandse Tafeltennisbond.

Voice-over

Henny Sackers was in 1997 de voorzitter van de tuchtcommissie. De zaak werd voor de tuchtrechter gebracht door het bestuur van tafeltennisvereniging De Trefhoek in Almelo.

Henny Sackers

De aangifte beperkte zich tot de vier jeugdspelers waarvan het bestuur dat de aangifte had gedaan zeker wist dat die daarover zouden willen verklaren. Dat wist men zeker omdat deze jongeren - al dan niet via hun ouders - ook aangifte hadden gedaan bij de politie. Maar ik sluit niet uit, dat kun je bij een zedenzaak van enige omvang nooit uitsluiten, dat met deze vier slachtoffers het werkelijke aantal is bereikt. Dat weet je eenvoudigweg niet.

Voice-over

De tuchtcommissie van de tafeltennisbond besluit:

Citaat – uitspraak tuchtcommissie 1997

“De heer X, wonende te Zutphen, schuldig te beoordelen aan onzedelijk aanraken van aan zijn zorg toevertrouwde jeugdspelers, waardoor hij zich niet heeft gedragen als een goed trainer betaamt en hem daarvoor het recht te ontzeggen om als trainer, coach of non playing captain te fungeren voor de duur van achttien maanden.”

Voice-over

De trainer gaat in hoger beroep bij de tuchtcommissie, maar die vindt de ernst van de gedragingen zo zwaar dat de schorsing wordt verhoogd naar twee jaar.

Minet Bakker

Ik weet nog dat ik bij een uitzendbureau werkte en ik kreeg het telefoontje en ik stortte compleet in. Dus toen kreeg ik de bevestiging na twaalf jaar, want dat was twaalf jaar nadat ik daar vertrokken was, kreeg ik eindelijk bevestiging dat ik niet gek was en dat ik echt de bevestiging kreeg van: zie je, hij wordt eindelijk veroordeeld. En eindelijk zal het recht zegevieren. Ook al is het 12 jaar later. Het verjaart nooit. Het zal in de rechtelijke zin verjaren, maar voor ons gevoelsmatig, voor mij, niet. Hij blijft even erg als ie toen was. En hij heeft precies hetzelfde weer gedaan wat ie met ons heeft gedaan.

Voice-over

Marjan Olfers is hoogleraar Sport & Recht aan de VU in Amsterdam. Ze is een autoriteit op het gebied van misbruik in de sport.

Marjan Olfers

Eigenlijk is het een casus die me doet denken aan een heleboel andere casussen die ik al eerder heb bestudeerd. Deze casus is nieuw voor mij. Maar wat je hier natuurlijk aan ziet - het speelt

natuurlijk al wel enige tijd geleden - je ziet hier nadrukkelijk dus iemand die zich schuldig maakt aan grensoverschrijdend gedrag. Niet één keer, maar meerdere keren, bij herhaling. En dan ook nog weer voor een behoorlijk lange periode. En dan zie je dus ook dat het zo zorgelijk is dat ie van de ene club weer naar de andere club gaat. En als je dat dus ziet: continu hetzelfde gedrag. Ja, alle grenzen zijn overschreden. Dit is echt, wat mij betreft, een voorbeeldcasus.

Voice-over

Terug naar Henny Sackers, de voorzitter van de tuchtcommissie. Waarom hebben zij niet de eerdere geruchten en meldingen over seksueel misbruik meegenomen in hun onderzoek?

Henny Sackers

Dat hebben we niet gedaan. Dat is ook niet de taak van de tuchtrechter. De taak van de tuchtrechter is om een oordeel te geven op basis van een onderzoek dat de tuchtcommissie doet zodra zo'n aangifte binnen komt. De tuchtrechter treedt dus niet tegelijkertijd ook op als politie, om het even in die termen te vergelijken.

Voice-over

Het is niet de taak van de tuchtcommissie, zegt Sackers. Had het bestuur van de Nederlandse Tafeltennisbond dan breder onderzoek moeten doen? Jan Simons is de huidige voorzitter van die bond.

Jan Simons

U vraagt het me als voorzitter nu, als de casus nu bij mij en bij ons als hoofdbestuur terecht zou komen, zou ik zeker daar alles in meenemen van wat er bekend is.

Interviewer

Dus het is destijds een gemiste kans geweest eigenlijk, dat het niet breder onderzocht is?

Jan Simons

Als u dat vraagt aan mij, als voorzitter van de tafeltennisbond, denk ik dat het een gemiste kans geweest is.

Voice-over

Naast de tuchtzaak zijn de aanklachten in 1997 ook terecht gekomen bij politie en justitie. Daar komt het niet tot vervolging. We bellen het Openbaar Ministerie en vragen wat de reden was om te seponeren. Daar ze willen ons niets over vertellen. Het enige wat ze aangeven is dat het niet ging om gebrek aan bewijs.

Minet Bakker

Wat ik eigenlijk gehoopt had: dat het toen eigenlijk zo ver zou zijn dat hij nooit meer iets zou kunnen doen.

Voice-over

Minet Bakker, slachtoffer uit de jaren tacjtog.

Minet Bakker

En dat was ook mijn naïviteit weer. Dat blijkt nu ook wel weer. Want een aantal jaren geleden, ik denk zo'n zeven acht jaar geleden, kwam ik via een andere trainer, vertelde mij dat hij weer training gaf bij een aantal clubs in de achterhoek. Gewoon tafeltennisclubs. En weer aan

pupillen. Nou, toen knapte er weer iets in mij. Toen dacht ik: dat kan gewoon niet waar zijn. Deze man is veroordeeld. Ik dacht echt voor het leven. Ik dacht: deze man komt nooit meer in beeld bij een club. En nou, dan hoor je dit en dan knapt er echt weer iets in je.

GELUID AUTO

Verslaggever 1 (Kees van den Bosch)

Zo, aangekomen in Zutphen. We zien zijn huis nu.

Verslaggever 2 (Meike van Roosmalen)

Ja, daar is het.

Verslaggever 1

Kun je al zien of hij thuis is?

Verslaggever 2

Nee. Ik zie vooral heel veel planten en orchideeën voor de ramen staan. Maar ik kan nog niet zien of hij er is.

Verslaggever 1

Ok, nou, we gaan hem verrassen.

Verslaggever 2

Zullen we aan gaan bellen?

GELUID UITSTAPPEN AUTO / VOETSTAPPEN

Verslaggever 1

Ok. Hier is het he?

Verslaggever 1

Ja. Kijken of hij thuis is.

GELUID DEURBEL

Voice-over

Inge, die in de jaren tachtig een relatie had met de trainer.

Inge

Er wordt een klimaat geschept waarop, zoals ik, echt een slachtoffer gezocht wordt om uiteindelijk weer toe te slaan en dat maakt het ook, achteraf gezien, zo gruwelijk. Zeker nu ik zie dat het gewoon zo door blijft gaan.

Interviewer

Want hij is nog steeds actief?

Inge

Ja, hij is op een gegeven moment weg gegaan bij de tafeltennisvereniging waar ik zat. Hij heeft ook een schorsing gehad en ergens is hij na de schorsing ook weer bij een andere

tafeltennisvereniging aan de slag gegaan. En die hielden hem in de gaten.

Voice-over

Na zijn schorsing wordt deze trainer gevraagd bij Hercules, de tafeltennisvereniging in Terborg, in de Achterhoek. Het bestuur ziet met deze trainer een goede kans om op hoger niveau te gaan spelen. Ze weten van de geruchten en de tuchtrechtelijke veroordeling en maken daarom afspraken met hem. Herm Aalders is voorzitter bij Hercules, maar was dat nog niet toen de trainer daar kwam.

Herm Aalders

Toen ik daar kwam, toen was hij daar al een jaar of twaalf, dertien denk ik. Men heeft toen meteen afspraken gemaakt toen hij bij ons is gekomen en die afspraken zijn altijd goed nageleefd, van twee kanten uit.

Interviewer

Aan wat voor afspraken moet ik dan denken?

Herm Aalders

De afspraken die destijds gemaakt zijn, zijn bijvoorbeeld: hij heeft aangegeven dat hij niet alleen in de zaal wilde zijn. Dus dat betekent dat er toch wel wat voor georganiseerd moest worden en dat is bij mijn weten ook altijd gebeurd..

Voice-over

We vragen ook aan de voorzitter van Hercules of er geen zorgen zijn geweest over of deze trainer opnieuw de fout in zou gaan.

Herm Aalders

Ik vind dat zo een iemand levenslang heeft, of het nou terecht is of niet. Dat kan heel lullig zijn, want ik vind het heel erg als iemand vals beschuldigd wordt ook. Maar ja, je kunt gewoon het risico ook niet nemen, vind ik, als maatschappij.

Interviewer

Dat is wel een beetje dubbel, want diegene heeft wel tweeënhalfjaar onder u trainingen gegeven.

Herm Aalders

Laat ik het zo zeggen: toen ik bij de club ben gekomen heb ik het er wel over gehad. Heb ik wel vragen gesteld van: goh, moet je luisteren, zijn jullie op de hoogte van de geruchten van deze trainer? En toen bleek dat ze dat wel waren en dat ze dus die afspraken hadden gemaakt en dat is uiteindelijk wel een bewuste keuze geweest en ja als je kijkt naar hoe het dan nu is gegaan dan ben je geneigd te zeggen dat de gedachten die destijds zijn geweest, dat die wel goed zijn geweest want we hebben eigenlijk geen enkele klacht op dat vlak ontvangen in de afgelopen vijftien jaar.

Voice-over

Eén van de afspraken was dus dat de trainer niet alleen met minderjarigen mocht zijn. Maar dat is fout gegaan. Dat horen we van een jeugdtrainer. Hij wil anoniem blijven maar we mogen hem wel citeren.

Citaat – oud-trainer

“Ik kwam met een jeugdteam bij Hercules en toen trof ik hem aan, in een omstandigheid waar ik van dacht: vereniging, waarom hebben jullie dat gedaan? Hij was namelijk alleen in de zaal met kinderen. Er was geen andere volwassene bij. Ik heb de vereniging toen gebeld en die zeiden: ja, dat komt misschien wel voor, maar alle ouders weten wat er voorgevallen is en we houden het heel goed in de gaten.”

Voice-over

Dat leggen we voor aan de voorzitter van Hercules, Herm Aalders.

Herm Aalders

Dan vind ik dat heel jammer om te horen, en dan ben ik ook wel heel erg benieuwd hoe dat heeft kunnen gebeuren.

Interviewer

Want eigenlijk was dat niet de afspraak?

Herm Aalders

Nee, dat is niet de afspraak geweest.

Interviewer

Is het niet heel moeilijk als club, als je zo een afspraak maakt, om daar heel streng op te controleren, vooral: iemand is er al een tijdje, het gaat een tijdje goed. Dan verslappen zulke dingen toch ook?

Herm Aalders

Ja, dat kan heel goed gebeuren. En zeker als er nieuwe mensen komen op functies, zeg maar. Je hebt natuurlijk wel een beetje een doorstroming van functies. Er blijven niet altijd dezelfde mensen. Die afspraken moeten wel voortgezet worden. Dan loop je wel het gevaar dat dat niet altijd gebeurt.

Voice-over

Aalders ondervond zelf dat afspraken niet goed doorgegeven worden.

Herm Aalders

Ik wist ook niet dat hij veroordeeld was. Maar ik denk als ik wist dat hij wel veroordeeld was, denk ik niet dat ik in het bestuur was gestapt. Ik wist van allerlei geruchten. Voor mij waren het ook geruchten, nog steeds. Nu weet ik dat hij dus een veroordeling heeft. Dat wist ik niet.

Voice-over

Eind vorig jaar heeft Aalders de trainer toch weggestuurd bij Hercules. Toen hij hoorde dat de trainer alleen met een jongen in de auto heeft gezeten. Er zou daar niets gebeurd zijn maar het was tegen de afspraak dat de trainer nooit alleen met een jongere zou mogen zijn.

De hamvraag is natuurlijk: heeft de trainer de laatste jaren nog nieuwe slachtoffers gemaakt? We bellen verschillende mensen die na de schorsing van 1997 bij hem hebben getraind. We horen van hen alleen maar positieve verhalen. Geen signalen dus dat hij na de schorsing nogmaals de fout in is gegaan.

Inge

Ik heb een jaar of zes, zeven geleden, samen met iemand van de Nederlandse Tafeltennisbond, de voorzitter van de voetbalclub gewaarschuwd.

Voice-over

Inge, die in de jaren tachtig als vijftienjarige een seksuele relatie had met de toen veertienjarige trainer. Wat blijkt? De trainer is weer naar een andere vereniging gestapt: voetbalclub AZC in Zutphen. Wanneer Inge dat hoort belt ze de voorzitter.

Inge

Ik weet dat hij tot op de dag van vandaag daar nog zit. Met de jeugd werkt en zelfs als je lid wil worden, je je bij hem moet aanmelden en hij in het jeugdhonk is en ook allemaal dingen rondom jeugd doet. En ik heb haar ook gevraagd van: goh, heb je je afgevraagd wat zijn intentie is? Want ze zei: 'ja maar hij doet zoveel voor de club'. En dat is het vaak hé? Het zijn echt hele aardige goed begaande mensen die zoveel voor de club doen. Alleen, wat is de intentie?

Voice-over

We hebben de voetbalvereniging om een reactie gevraagd. Maar ze willen geen interview geven. Wel zei de voorzitter dat ze wist van zijn tuchtrechtelijke veroordeling en de geruchten. Er zijn volgens haar goede afspraken met hem gemaakt.

Een trainer die in de jaren '70 en '80 meerdere minderjarige tafeltennissers misbruikt, maar die op dat moment niet wordt gestraft. In 1997 wordt hij wel tuchtrechtelijk veroordeeld, voor het ongewenst aanraken van vier andere minderjarigen. Na een schorsing van twee jaar, gaat hij weer aan de slag als trainer.

Verdient iemand een tweede kans na een veroordeling voor een zedendelict? We vragen het aan Henny Sackers die als voorzitter van de tuchtcommissie in 1997 de schorsing oplegde.

Henny Sackers

Ik vind dat als iemand in de fout gegaan is en dat is in een onafhankelijke procedure vastgesteld. Dan krijgt iemand op zijn donder. Die ondergaat die straf. En daarna krijgt iemand gewoon een nieuwe kans. En dan hoop je eigenlijk dat zo'n procedure met alles wat daarbij is komen kijken, ook aan publiciteit, voldoende garantie biedt, ook naar ouders van kinderen die weer bij deze trainer gaan sporten., dat een herhaling van dit soort akelige dingen nooit meer zal gebeuren. In dat opzicht vind ik dat iemand - ook een trainer die is veroordeeld voor onzedelijk gedrag - een nieuwe kans verdient.

Voice-over

Hoogleraar sport en recht Marjan Olfers kritischer.

Marjan Olfers

We hebben het hier over een zeer ernstige vorm van misbruik. Dit vind ik hele gevaarlijke gedragingen in een sportomgeving. Juist omdat het daar gaat om.. de mogelijkheid voor fysiek contact zo groot is. Zeg ik eerlijk gezegd, maar ik weet dat ik daarin afwijk van een heleboel tuchtcommissieleden wellicht in Nederland, zou ik wel erg voor zijn om een veel zwaardere sanctie, en dat ie voorlopig ook gewoon niet in de sport is.

Voice-over

Een zwaardere straf, zegt Olfers. Ze twijfelt of iemand na zoveel misstappen nog wel met kinderen mag werken.

Marjan Olfers

Die club heeft als enige doel – of moet dat hebben – om een veilig klimaat te handhaven bij zijn leden. Ja, bij twijfel gewoon niet inhalen, want het zijn wel onze kinderen en als het fout gaat, als het fout gaat, gaat het vaak verschrikkelijk fout.

Voice-over

Door de tijd heen lijken er allemaal verschillende puzzelstukjes te zijn: geruchten en klachten in de jaren '70 en '80, en een tuchtrechtelijke veroordeling in de jaren '90. Iemand moet die puzzelstukjes toch bij elkaar brengen. Is dat niet de taak van de tafeltennisbond? Dat vragen we aan de voorzitter Jan Simons.

Jan Simons

Maar ik vind het wel een taak van een bond.. daar ben je ook hoofdbestuur voor, om daar wel je verantwoordelijkheid in te nemen. Ik ben als voorzitter ben ik geen knip voor mijn neus waard als ik dit soort zaken zou laten passeren.

Interviewer

Dus eigenlijk heeft u daarmee indirect kritiek op wat er in de afgelopen decennia gebeurd is?

Jan Simons

Met de kennis van nu had ik het zeer zeker anders gedaan. En ik had, als ik ze toen had mogen adviseren, denk ik, met de kennis van toen, hadden ze het ook anders moeten doen.

GELUID VOETSTAPPEN

Verslaggever 1 (Kees van den Bosch)

Ok, hier is het he?

Verslaggever 2 (Meike van Roosmalen)

Ja. Zullen we eens aanbellen. Kijken of hij thuis is.

GELUID DEURBEL / DEUR GAAT OPEN

Verslaggever 2

Goedemorgen.

Voice-over

De deur gaat open, maar de trainer wil geen interview geven.

GELUID VOETSTAPPEN

Verslaggever 1

Nou, Meike, wat is je eerste reactie?

Verslaggever 2

Nou, hij was thuis. En hij wist eigenlijk meteen waar we voor kwamen. Wie we waren. Hij was al gebeld door de voetbalvereniging en door andere mensen die ik de afgelopen tijd benaderd heb. En hij zei ook meteen dat hij niet met ons wilde praten.

Verslaggever 1

Hij was geïnformeerd he?

Verslaggever 2

Ja, hij was geïnformeerd inderdaad. En we hebben hem wel uitgelegd waar onze uitzending over gaat en waarom we het belangrijk vonden dat hij een reactie zou geven. En hij wilde daar niet aan meewerken.

Verslaggever 1

Wat me opviel: hij wilde ons wel uitgebreid te woord staan.

Verslaggever 2

Ja, we hebben hem best wel veel kunnen vragen. Hij heeft ook wel gereageerd op heel veel vragen. Hij heeft bijvoorbeeld gezegd dat die tuchtzaak, dat die aanrakingen, nooit hebben plaatsgevonden of in ieder geval niet met die intentie.

Verslaggever 1

En wat me opviel: hij had ook de neiging om het te bagatelliseren. Dus de relatie met Inge, bijvoorbeeld, dat zij tegen ons verteld heeft. Dat gaf hij onmiddellijk toe, maar een relatie...

Verslaggever 2

Ja, hij noemde het geen verhouding. Hij zei ook dat ze niet minderjarig was op dat moment. Ook al zeiden wij: tussen de vijftien en de zeventien. Hij zei ook: maar zij is daarna nog politieagente geweest, dus waarom heeft ze er daar dan in die dertig jaar niks mee gedaan? Toen hebben we hem ook uitgelegd dat dat als slachtoffer natuurlijk wel een moeilijke stap is. En dat ze daar wel degelijk stappen in heeft gezet, ook al weet hij daar dus blijkbaar niet van. We hebben hem op verschillende manieren gevraagd of hij bijvoorbeeld daarna nog de fout in is gegaan. En of ie vindt dat ie vroeger inderdaad fouten heeft gemaakt. Hij zegt dat hij dat niet gedaan heeft. Niet voor zover hij weet. Hij was wel een beetje twijfelachtig. We zeiden ook: u kunt zelf toch wel inschatten wat grensoverschrijdend is en wat niet. Maar hij zei: voor zover ik weet heb ik niks verkeerd gedaan.

Voice-over

Minet Bakker, een van de slachtoffers uit de jaren tachtig.

Minet Bakker

Op zich ben ik niet zo rancuneus in mijn leven dat ik vind dat mensen geen tweede kans verdienen. En als ik zie dat mensen lering trekken uit wat niet goed is gegaan en ze doen er iets mee, dan geloof ik er echt in. Maar iemand die dit doet en eigenlijk zijn hele leven heeft gedaan en nu weer de uitdaging zoekt om kinderen te trainen... Ook al is het niet meer in de tafeltenniswereld, maar misschien in een andere sportwereld. Waarom gaat ie zich dan niet richten op volwassenen of op ouderen? Maar dat het nog steeds.... dat het wordt weggestopt. Dat het wordt ontkend. Dat we heel naïef daarmee omgaan. Dat we schijnbaar een toptrainer belangrijker dan het welzijn en gezondheid van onze kinderen. Ja, dat raakt me. Het zal me altijd blijven raken.

Voice-over

Inge, die in de jaren tachtig misbruikt werd door deze tafeltennistrainer, is inmiddels vertrouwenspersoon bij de tafeltennisbond. Door haar eigen ervaringen hoopt ze slachtoffers van seksueel misbruik te kunnen helpen. Wat vindt zij ervan dat deze trainer nog actief is?

Inge

Ja, dat vind ik verschrikkelijk. Vooral omdat het maar door gaat en omdat ik nu de geraffineerdheid ervan zie, dat hij zich ook in zo een vereniging invreet om uiteindelijk eigenlijk als een jager zijn prooi te vinden. Dat vind ik erg: dat het gewoon zo door kan blijven gaan. En ik snap ook de lastigheid aan de andere kant van een voorzitter van een vereniging waar bijna geen vrijwilligers meer zijn. En het is allemaal een grijs gebied. Dus ik snap beide kanten. Ik snap zelfs de kant van de pedo, want dat lijkt me ook erg ingewikkeld. Maar het moet wel stoppen. We moeten een veilig sportklimaat creëren voor, niet alleen voor kinderen maar voor iedereen, maar zeker voor jongeren. Dus dat raakt me, dat we daartoe niet in staat zijn. Want er wordt nog veel weggekeken, terwijl de geruchten gaan al dertig/veertig jaar over hem. En er wordt steeds maar weggekeken en dat raakt me.

EINDTUNE

AFKONDIGING

Presentator (Max van Weezel)

Sportkoepel NOC*NSF heeft onlangs een speciale commissie ingesteld die onderzoek moet doen naar seksueel misbruik in de sport. Die commissie is nu aan het bedenken hoe ze dat precies gaat onderzoeken en hoopt op 1 mei echt van start te gaan. Volgens deskundigen is het nu het moment om te onderzoeken hoe groot het probleem is en welke oplossingen het meest geschikt zijn. Wij houden dat in de gaten en blijven er natuurlijk ook zelf onderzoek naar doen.

Mocht u contact met ons op willen nemen dan kan dat via ons speciale emailadres: sportmisbruik@vpro.nl. Uw vragen en verhalen komen dan terecht bij Meike van Roosmalen die uiteraard vertrouwelijk met die informatie zal omgaan.

Deze reportage werd gemaakt door Meike van Roosmalen, Lilit Martirosova en Kees van den Bosch. De techniek was in handen van Alfred Koster.

En wilt u de uitzending terughoren of Argos podcasten, ga dan naar www.argos.vpro.nl. Daar staat nog meer informatie en een link naar de uitzending die Meike hierover eerder maakte, in november.

*** EINDE TRANSCRIPTIE***